

Sygn. akt I C 910/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 września 2013 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Dominika Gotthardt

Protokolant Justyna Łukaszczyk

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2013 r. w Zgorzelcu

na rozprawie sprawy

z powództwa **Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w B.**

przeciwko **K. M.**

o zapłatę

postanawia:

1. umorzyć postępowanie (art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c.),
2. zasądzić od powoda Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w B. na rzecz pozwanej K. M. kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 910/13

UZASADNIENIE

Powód Wspólnota Mieszkaniowa przy ul. (...) w B. w pozwie skierowanym przeciwko K. M. wniósł o zasądzenie kwoty 3.863,96 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż pozwana jest właścicielem samodzielnego lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w B. i zobowiązała się do partycypowania proporcjonalnie do posiadanego udziału w nieruchomości, w kosztach związanych z utrzymaniem nieruchomości wspólnej, do ponoszenia kosztów dostawy mediów do lokalu oraz uiszczania zaliczek na fundusz remontowy z czego się nie wywiązała za okres od lipca 2012 r. do kwietnia 2013 r.

Pozwana K. M. w odpowiedzi na pozew (k. 36) wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana zarzuciła, iż na podstawie umowy darowizny zawartej w formie aktu notarialnego z dnia 26 lutego 2010 r. Rep. A 1356/2010 jedynym właścicielem mieszkania wpisanym w księdze wieczystej jest jej syn P. M..

Pismem z dnia 3 września 2013 r. (k. 47) powód cofnął pozew w związku z zapłatą w toku procesu całości kwoty dochodzonej pozwem.

Pozwana wyraziła zgodę na cofnięcie powództwa.

Sąd zważył co następuje:

Bezspornym jest, iż powód pismem z dnia 3 września 2013 r. cofnął pozew. Cofnięcie pozwu jest wyrazem rezygnacji powoda z kontynuacji postępowania rozpoczętego na skutek wniesienia pozwu. Cofając pozew, powód cofa tym samym swoje żądanie udzielenia mu ochrony prawnej na podstawie określonych w tym pozwie okoliczności faktycznych.

W świetle art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego, aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

W związku z tym, iż powód pismem z dnia 3 września 2013 r. cofnął pozew, a pozwana wyraziła zgodę na cofnięcie powództwa, Sąd jest związany cofnięciem pozwu, albowiem okoliczności sprawy nie wskazują, że cofnięcie pozwu jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. zasądzając od powoda na rzecz pozwanej kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od złożenia pełnomocnictwa i kwotę 600 zł tytułem wynagrodzenia radcy prawnego, na podstawie § 2 w zw. z § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego.

Zgodnie z art. 98 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, a do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach. Podkreślić należy, iż zgodnie z orzecznictwem Sadu Najwyższego w wypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia. Jednakże dopuszczalne jest odstępstwo od tej zasady w sytuacji, gdy powód wykáže, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2013 r., IV CZ 8/13).

Nie uszło uwadze Sądu, iż powód nie wykazał w żaden sposób, iż cofnięcie pozwu nastąpiło na skutek uiszczenia należności w całości przez pozwaną, tym bardziej, iż pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości, zarzucając w odpowiedzi na pozew, że nie jest właścicielem przedmiotowej nieruchomości, na dowód czego załączyła akt notarialny oraz wypis z księgi wieczystej. Na marginesie należy wskazać, iż powód reprezentowany przez pełnomocnika zawodowego winien przed wniesieniem sprawy do sądu sprawdzić, kto jest właścicielem nieruchomości.

W świetle powyższego nie budzi wątpliwości, iż należy przyjąć że powód cofając pozew przegrał proces, w związku z czym zgodnie z art. 98 k.p.c. pozwanej przysługuje zwrot kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z wnioskiem.